

Arrest

nr. 50 397 van 28 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die loco advocaat M. FRERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap van Armenië te bezitten en van Armeense origine te zijn.

Er liep een gaspijplijn van jullie dorp Berkaber naar Sarigur en een waterpijplijn van jullie dorp naar Kirantz. Jullie besloten de oude waterpijplijn die kapot was, te verkopen, en met dat geld wilden jullie een kleinere pijpleiding leggen voor gas, en eventueel ook de kerk herstellen. Jullie hadden hiervoor een mondeling akkoord gekregen van de verantwoordelijke van de watermaatschappij van het gebied Tausj om die buizen te verwijderen. De gasmaatschappij had jullie meegedeeld dat zij de werken aan de gaspijplijn wilden komen uitvoeren, als jullie daarin zouden investeren. Maar vooraleer jullie de oude buizen van de waterleiding hadden kunnen opgraven en verkopen, waren anderen daar mee bezig. U geeft aan dat de gouverneur van Tausj, zijn lijfwachten en zijn entourage daar achter zitten. Op

die manier werden 7 kilometer van buizen weggehaald. Jullie hebben geen klacht ingediend. U hebt samen met andere mensen van het dorp geprobeerd om het weghalen van die buizen te verhinderen. Op 29 augustus 2009 werd u daarom thuis opgepakt door de politie (3 in burger, en 3 in uniform). Ze hebben u geslagen voor de ogen van uw partner en uw kinderen. U liep daarbij blauwe plekken op uw ogen op, en uw neus bloedde. Ze sloegen vooral op uw rug en uw gezicht. Uw partner en uw kinderen werden niet geslagen. Die mannen kwamen uw huis niet binnen. U werd meegenomen, en ze brachten u naar het politiebureau van Izjevan, en ze hebben u daar tot 04 september 2009 vast gezet. Uw partner is u daar niet kunnen komen bezoeken. Uw neef is naar het politiebureau gekomen, en hij heeft doorgegeven aan uw partner waar u gevangen zat. U werd vastgehouden op basis van het organiseren van betogingen. U werd niet geslagen tijdens uw opsluiting. U kreeg geen sigaretten en geen water als u daar naar vroeg. Er werd niet betaald voor uw vrijlating. U moest enkel een document tekenen dat u hen niet meer ging hinderen. U diende geen klacht in tegen deze opsluiting. Uw telefoon werd afgeluisterd. Jullie bleven bijeenkomsten organiseren met mensen van het dorp. U bent de enige van het dorp die gearresteerd werd. Op 02 november 2009 stelden jullie vast dat jullie hond vergiftigd was. Op 05 november 2009 was er op uw huis geschoten. Op 10 november 2009 kwamen 6 personen opnieuw bij u thuis, en uw partner gaf aan waar u was. U werd dan opnieuw opgepakt en meegenomen naar u thuis. Ze hebben dan een huiszoeking uitgevoerd die 5 minuten duurde. Ze zijn alle 6 bij u binnen gekomen, en ze hebben het jachtgeweer van uw vader genomen. Ze namen u en het wapen mee. U werd geboeid. U werd thuis niet geslagen. U werd meegenomen naar Jerevan. U werd daar opgesloten tot 05 december 2009. U werd geslagen tijdens uw opsluiting. U liep enkel blauwe plekken op aan uw rug. Ze hebben dan niet in uw gezicht geslagen. U bent dan vrijgekomen via een advocaat. U werd beschuldigd van wapenbezit, en van het organiseren van een staatsgreep. Er is geen rechtszaak tegen u gestart.

Uw partner S. N. (O.V. 6.548.995) verliet Armenië op 03 december 2009 samen met uw kinderen, en ze reisde met de wagen naar Georgië. U vertrok op 05 december 2009 vanuit Armenië, en u reisde naar het dorp in Georgië waar uw gezin zich bevond. Jullie bleven in Georgië tot 15 december 2009. Vanuit Georgië reisde u met een vliegtuig naar Kiev (Oekraïne). Vanuit Oekraïne en Polen reisde u dezelfde dag verder met een minibus richting België. Jullie kenden geen persoonlijk paspoortcontrole aan de grens. U kwam België binnen op 18 december 2009 in het gezelschap van uw partner S. N. (O.V. 6.548.995), en in het gezelschap van uw twee minderjarige kinderen D. S. en D. N., en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 18 december 2009.

B. Motivering

U geeft aan tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat u problemen kende in Armenië omdat u protesteerde tegen het weghalen van oude waterbuizen (die als een soort van belegging voor het dorp dienden) door de entourage van de gouverneur van Tausj (CGVS, gehoorverslag). Hierover dient te worden opgemerkt dat u absoluut geen bewijs aanbrengt waardoor u zou kunnen aantonen dat u daadwerkelijk problemen kende in Armenië, en in de toekomst zou kunnen kennen. Zo geeft u zelf aan over geen bewijs te beschikken dat u van 29 augustus 2009 tot 04 september 2009 hebt opgesloten gezeten (CGVS, p. 13), u stelt zelf dat u geen bewijs kan voorleggen in verband met uw tweede opsluiting (CGVS, p. 16), u stelt zelf uitdrukkelijk over geen bewijs te beschikken dat u beschuldigd zou worden van wapenbezit en van het organiseren van een staatsgreep (CGVS, p. 16), en u geeft aan over geen concrete bewijzen te beschikken dat u bij een eventuele terugkeer u officieel zou moeten verantwoorden voor wapenbezit en voor het zagezegd organiseren van een staatsgreep (CGVS, p. 17). Concluderend kan dan ook gesteld worden dat u geen tastbare bewijzen aanbrengt die de cruciale elementen in uw asieldossier zouden kunnen staven.

Uit een vergelijking van uw verklaringen met de verklaringen van uw partner blijken bovendien enkele tegen strijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnen.

Ten eerste stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u bij de arrestatie op 29 augustus 2009 **enkel door de mannen in burger** werd geslagen (CGVS, p. 8). Uw partner stelt daarentegen dat u bij de arrestatie op 29 augustus 2009 door **zowel de mannen in uniform als door de mannen in burger** werd geslagen (CGVS, p. 7). Als uw partner met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd antwoordde ze enkel dat u misschien die indruk had, maar dat zij zegt wat ze gezien heeft (CGVS, p. 7), hetgeen niet afdoende is om deze inconsistentie te weerleggen.

Ten tweede stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u bij de arrestatie op 29 augustus 2009 **blauwe plekken op uw ogen, een bloedneus, en verwondingen op gezicht** en rug opliep (CGVS, p. 8). Uw partner stelt daarentegen dat u bij de arrestatie op 29 augustus 2009 blauwe plekken opliep op de armen en de rug, en uw partner geeft aan dat u **geen verwondingen had in uw gezicht** (CGVS, p. 7). Als uw partner met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd antwoordde ze enkel dat u dikwijls uit uw neus bloedt (CGVS, p. 7), hetgeen niet afdoende is om deze inconsistentie te weerleggen, aangezien aan de kern van de zaak wordt voorbij gegaan.

Ten derde stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u bij de arrestatie op 29 augustus 2009 werd meegenomen naar het politiebureau van Izjevan, en u stelt dat **uw partner op de hoogte was waar u opgesloten zat** aangezien uw neef naar dat politiebureau was gekomen en hij dat direct aan uw partner heeft doorgegeven (CGVS, p. 11 en 12). Uw partner stelt daarentegen dat ze **niet weet waar u na uw arrestatie op 29 augustus 2009 naar toe werd genomen** (CGVS, p. 8). Als uw partner met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd antwoordde ze enkel dat ze wist dat het bij de politie was, maar niet concreet waar (CGVS, p. 8), hetgeen niet afdoende is om deze inconsistentie te weerleggen aangezien uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat uw neef over de exacte locatie tegen uw partner zou gesproken hebben.

Ten vierde stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u bij de arrestatie op 29 augustus 2009 bij uw vrijlating **een document moest tekenen**, en u geeft aan dat uw **partner daarvan op de hoogte is** (CGVS, p. 12 en 13). Uw partner stelt daarentegen dat **ze niet weet of u na uw arrestatie op 29 augustus 2009 bij uw vrijlating een document hebt moeten tekenen** (CGVS, p. 8). Als uw partner met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd antwoordde ze enkel dat het misschien zo was, en dat ze het zich niet herinnert (CGVS, p. 9), hetgeen niet afdoende is om deze inconsistentie te weerleggen.

Aangaande uw reisroute tenslotte verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat generaal dat u vanuit Oekraïne via Polen naar België bent gereisd, en u geeft aan dat u zelf geen persoonlijke paspoortcontrole hebt gehad aan de grens en u geeft aan dat jullie paspoorten niet grondig gescreend werden (CGVS, p. 6). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en **persoonlijke** paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij uitzonderingen quasi onbestaande zijn. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u zonder persoonlijke paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, uw reisdocument waarvan u zei dat u het niet hebt teruggekregen van de politie bij uw laatste arrestatie (CGVS, p. 5), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofde geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een geboorteakte van uzelf, een militair boekje van uzelf, een studentenkaart van uzelf, een huwelijksakte, een geboorteakte van uw zoon N., een geboorteakte van uw zoon S., en een geboorteakte van uw partner) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit en de identiteit van uw gezin, doch niet met betrekking tot de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een lidkaart van Yerkrpah, een kaart als beschermer van de grens, en een attest van appreciatie als grensbewaker) bevatten de niet betwiste informatie dat u lid was van Yerkrpah, en dat u zich verdienstelijk hebt gemaakt bij het verdedigen van de Armeens-Azeri grens. Gezien uit uw verklaringen (CGVS, p. 3 en 4) duidelijk blijkt dat de overheid zich positief opstelt tegen mensen zoals u die de grens bewaken, en die lid zijn van Yerkrpah, wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een attest dat u geslaagd was om lid te kunnen zijn van een kiescommissie, en een attest als vertrouwenspersoon bij verkiezingen) bevatten informatie dat u lid kon zijn van een kiescommissie en dat u vertrouwenspersoon bent geweest voor Vahan Hovhanissyan bij de parlementsverkiezingen van 2007. Gezien uit uw verklaringen (CGVS, p. 5) duidelijk blijkt dat u nooit problemen hebt gekend omwille van het feit dat u lid kon zijn van een kiescommissie en omwille van het feit dat u vertrouwenspersoon bent geweest voor Vahan Hovhanissyan bij de parlementsverkiezingen van 2007, wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de motiveringsplicht, meer bepaald van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij merkt op dat het loutere gebrek aan bewijzen niet voldoende is om zijn asielaanvraag te weigeren. Hij verwijst hiervoor naar de proceduregids van UNHCR. Aangaande de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote voert hij aan dat hij zeer verward was tijdens de arrestatie, maar dat hij nu inziet dat het inderdaad personen in uniform waren. Zijn echtgenote kan zich niet meer alles correct herinneren, zoals waar verzoeker lichamelijke verwondingen opliep, maar hij volhardt dat hij wel degelijk in zijn gezicht gewond was en bijvoorbeeld een bloedneus had. Evenmin kan zij zich herinneren waar verzoeker precies gedetineerd was, noch of hij al dan niet documenten diende te ondertekenen bij zijn vrijlating. Voorts volhardt verzoeker in zijn reisroute en het gegeven dat hij en zijn familie geen grondige identiteitscontrole dienden te ondergaan. Dit is evenwel niet in strijd met de bij het administratief dossier toegevoegde informatie, daar deze niet uitsluit dat er uitzonderingen zijn.

Verzoeker vraagt de toekenning van het statuut van vluchteling, of minstens het statuut van de subsidiaire bescherming.

2.2.1.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

2.2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. De proceduregids van UNHCR, die trouwens geen juridisch bindend karakter heeft (RvS 8 juli 2005, nr. 147.503), doet geen afbreuk aan dit beginsel.

Verzoeker brengt geen enkel bewijskrachtig objectief element bij ter staving van zijn asielrelaas of vluchtroute. Evenmin geeft hij aan ernstige en aanhoudende pogingen te hebben ondernomen alsnog enige stavingstukken te bekomen. Deze algehele ontstentenis van bewijsstukken, zonder dat hiervoor een aannemelijke verklaring is, ondermijnt op ernstige wijze verzoekers geloofwaardigheid, temeer daar van de feiten die hij aanhaalt (met name een dispuut naar aanleiding van een gaspijp lijn, een arrestatie en detentie, het organiseren van bijeenkomsten, een tweede detentie en tussenkomst van een advocaat, een beschuldiging van wapenbezit en het organiseren van een staatsgreep) redelijkerwijs kan verwacht worden dat er documenten worden opgesteld.

De bestreden beslissing is voorts gesteund op de wezenlijke bevindingen van de commissaris-generaal dat verzoekers verklaringen op essentiële punten manifest divergent zijn met de verklaringen van zijn echtgenote. Zo blijkt uit een analyse van het administratief dossier dat zij uiteenlopende verklaringen aflegden aangaande wie verzoeker arresteerde en waar hij verwond was (al dan niet in het gezicht), aangaande de vraag of verzoekers echtgenote al dan niet ingelicht was omtrent waar verzoeker werd vastgehouden, en hij documenten ter vrijlating moest ondertekenen (gehoorverslagen van 18 maart 2010, stuk 5). Verzoeker betwist deze vaststellingen niet, doch tracht deze te verklaren door zijn versie, dan wel de versie van zijn echtgenote als de juiste aan te duiden. Het louter bevestigen door verzoeker van deze of gene versie kan niet worden aangezien als een weerlegging of verklaring om de coherentie en de consistentie van het relaas te herstellen, zodat het geloofwaardig wordt. Evenmin kan het a posteriori poneren van loutere beweringen en vergoelijkingen zoals dat hij zeer verward was tijdens de arrestatie en dat zijn echtgenote zich niet meer alles correct kan herinneren, de vastgestelde tegenstrijdigheden verschonen. Het gegeven dat verzoeker en zijn echtgenote, met wie hij samen een asielaanvraag bij de Belgische autoriteiten indiende, niet bij machte zijn omtrent de kern van hun asielrelaas eensluidende verklaringen af te leggen ondermijnt finaal hun geloofwaardigheid. De stelling dat de informatie aangaande de binnenkomst in de Schengenzone ruimte laat voor uitzonderingen, werpt geen ander licht op deze beoordeling. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas kan in hoofdte van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees worden aangenomen.

2.2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn

argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.3. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bewijslast ligt daarvoor evenwel bij hem (RvS 3 september 2008, nr. 185.993) en er dient vastgesteld dat hij niet aangeeft op welke wijze artikel 48/4 van de vreemdelingenwet geschonden zou zijn, noch geeft hij aan waarom hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4. De ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas mede in acht genomen, ontwaart de Raad geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwestieuze status.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER